

Đề bài:

Tết Trung thu là
Tết của thiếu nhi.

Em hãy tả lại
cảnh đêm rằm
Trung thu hoặc
một đêm trăng đẹp
ở quê hương em.

Bài làm 1

Thùng thùng, thùng thùng, thùng thùng... tiếng trống ếch và trống com khuấy động không khí tĩnh lặng của cả khu phố em, nhìn lên bầu trời cao xanh lồng lộng với vầng trăng sáng tỏ lòng em trào dâng bao cảm xúc về một đêm Trung thu đẹp.

Khắp các ngõ phố, tiếng gọi nhau í ới, tiếng nói cười rộn rã, từng đoàn thanh thiếu nhi tung tăng nô đùa nhau rước đèn. Hàng trăm ngọn nến lung linh. Đèn hình ông sao, hình con thỏ, hình con gà, con bướm, con chim, hình máy bay... rồi đèn xếp, đèn kéo quân, trống ếch, trống com cùng tiếng hát vang lên rộn ràng khắp khu phố nhỏ. Trên bầu trời, ông trăng sáng, tròn vành vạnh như một chiếc bánh đa nướng soi sáng rõ từng cảnh vật trên mặt đất. Ngoài vườn, gió luồn qua khe những hàng cây xanh hát những khúc ca du dương, êm ái.

Chúng em cùng nhau ngắm cỗ trung thu. Quả bưởi Phúc Trạch to căng rậm nắng, cuống lá còn xanh đặt giữa, xung quanh là những quả hồng đỏ tươi, chín mọng. Nải chuối tiêu lốm đốm trứng quốc thật xứng với cốm Vòng nõn nà màu ngọc đựng trong những chiếc lá sen tươi. Bánh nướng, bánh ngọt được xếp xung quanh mâm cỗ, tạo cho mâm cỗ Trung thu một màu sắc hài hòa trông rất đẹp mắt. Trên khuôn mặt các bạn rạng ngời niềm vui, ai cũng cảm thấy trên cao kia, chú Cuội và chị Hằng đang mỉm cười, vẫy tay chào đón mình.

Càng về khuya, trăng càng ngày như cao hơn, xa hơn, chúng em cùng nhau phá cỗ Trung Thu và cùng bắt nhịp hát ca mừng đêm trăng. Sau đó, chúng em chia tay nhau ra về, trả lại sự yên tĩnh của đêm khuya. Ngoài trời, chỉ còn lại ánh trăng với hàng ngàn vì sao lấp lánh. Đêm yên tĩnh nghe được cả tiếng lá rơi. Từ đâu đó vọng lại những ếch kêu, tiếng côn trùng văng vẳng.

Khung cảnh làng em vốn đã đẹp trong đêm trăng rằm lại càng thêm đẹp giống như một bức tranh thiên nhiên thơ mộng gợi cảm giác về cuộc sống no đủ, thanh bình. Em yêu quê hương em, yêu những đêm trăng Trung thu sôi nổi với bao kỉ niệm đẹp của tuổi ấu thơ dưới ánh trăng rằm.

Bài làm 2

Chỉ còn mấy ngày nữa là đến tết Trung thu – tết của thiếu nhi. Bọn trẻ chúng em đã được bố mẹ đưa đi mua cho đủ cả: đèn này, bánh này, quần áo mới này... Vì thế chúng em háo hức mong chờ ngày rằm đến để được vui chơi, rước đèn, phá cỗ. Thế rồi ngày bọn em mong chờ đã đến. Mới hơn bảy giờ mà đường phố đã vang lên rộn rã tiếng trẻ con hát “Tết Trung thu rước đèn đi chơi...”. Em và bé Hoa vội giục bố lấy đèn cho rồi tung tăng ra khỏi ngõ, hòa vào dòng người để đi đến nơi tập trung. Đoàn người đi dài và đông quá. Có cả những em bé mới khoảng ba, bốn tuổi, quần áo diện xứng xính, cầm đèn đi theo anh chị mình. Vừa đi chúng vừa mở to đôi mắt tròn xoe

nhìn những chiếc đèn của các bạn và các anh chị khác. Còn các anh chị thì nắm chặt tay em mình, sợ chúng chạy lung tung. Em cũng cầm tay bé Hoa. Bé Hoa thì vừa đi vừa hát bi bô một cách vui vẻ, sung sướng. Chẳng bao lâu chúng em tới nơi tập trung. Đây là một cái sân rộng và sạch sẽ. Ở giữa sân có mấy chiếc bàn trên bày đầy hoa quả, bánh kẹo. Đó là cỗ Trung thu. Một bóng điện to được kéo sáng lung linh. Ông trăng tròn vành vạnh đang tỏa sáng xuống sân như thi với bóng điện, chiếu sáng cho chúng em nô đùa. Em ngược nhìn lên trời và có cảm giác như chị Hằng đang mỉm cười nhìn chúng em vui chơi. Các bạn thì nhau kể chuyện tại sao có cây đa, chú Cuội, tại sao lại có ông Trăng, chị Hằng. Bỗng có tiếng của chị phụ trách yêu cầu chúng em im lặng. Chúng em ngồi yên nghe chị nói. Sau khi chị nói về ý nghĩa của tết Trung thu thì đến tiết mục văn nghệ. Có bạn hát, có bạn ngâm thơ, có bạn kể chuyện. Hết tiết mục văn nghệ thì chúng em phá cỗ. Chà mâm cỗ đẹp quá. Quả hồng Lạng Sơn trông thật óng ả. Dường như mọi thứ ánh sáng được tích tụ vào đây hay sao mà trông nó vàng óng như vậy? Những múi bưởi mọng nước được xếp hình bông hoa. Không hiểu ai khéo tay mà làm những múi bưởi thành hình con cún bông xù thật ngộ. Có nhiều thứ bánh kẹo và hoa quả nữa. Em vừa ăn bánh vừa ngắm nhìn mọi người. Ai cũng vui vẻ, tươi cười. Bỗng bé Hoa kéo tay em bảo:

– Chị ơi, xem người đang chui đầu vào cái gì để múa kia. Em nhìn ra phì cười và bảo bé Hoa.

– Người ta đang múa lân đấy em ạ! Một người đeo mặt nạ, cầm cái phật mo, vừa đi vừa vỗ cái bụng to phình của mình. Đó là người đóng vai thằng Bờm. Trông thật buồn cười. Bờm cười, mồm dài ra, hở cả mấy chiếc răng sún. Thực ra đó chỉ là cái mặt nạ thôi. Phá cỗ xong chúng em xếp thành hai hàng để đi rước đèn. Phải có đến năm mươi cái đèn lung linh dưới ánh trăng vàng. Đèn của bé Thảo trông thật ngộ nghĩnh. Đó là một chú mèo Đôrêmon thông minh đang cắp sách đi học. Đèn của em và bé Hoa là đèn hình một chú thỏ tai rất dài đang hí mắt cười. Bao nhiêu là đèn khác nhau: đèn gà, đèn ông sao, đèn lồng, đèn cá, có cả đèn đựng hộp xà phòng... Chúng em đi rước đèn theo sự chỉ dẫn của các anh chị đoàn viên. Vừa đi chúng em vừa hát vang vang theo nhịp trống: “Rước đèn ông sao, sao sáng...”. Dần dần đoàn người rước đèn ngắn đi vì có những bạn đã rẽ về nhà. Em và bé Hoa cũng rẽ vào ngõ nhà mình. Bé Hoa nói với em:

– Tết Trung thu vui thật chị nhỉ! Em mong ngày nào cũng là tết Trung thu!

Tết Trung thu ở quê em thật vui. Em cũng như thể bé Hoa, cũng mong có những ngày tết Trung thu nhưng em biết phải đợi đến mùa thu năm sau. Em thầm cảm ơn bố mẹ và các anh chị đã lo cho chúng em một cái tết Trung thu vui vẻ.

(Bài làm của Hà Mĩ Phương)

Bài làm 3

Trung thu đến, đến thực sự rồi trong chờ mong từng ngày từng phút của Hào. Lòng Hào lâng lâng, nhẹ nhàng. Hào hít cái mũi hít thật sâu mùi hương cốm mới thoang thoang. Trung thu năm nay lạ lắm! Hào không đón trăng, đón chú Cuội ở nhà với bố mẹ mà được về quê với ông bà, với bao nhiêu là anh chị.

Bà bảo trăng méo rồi trăng lại tròn, trăng là quả chuối là quả bưởi của mâm quả đầy. Trung thu ở quê không có điện sáng trưng, chẳng có đèn nhấp nháy mà chỉ có ông trăng tròn đẹp ơi là đẹp. Trời rộng mênh mông, rộng hơn cả cái sân gạch nhà bà. Trăng lên rồi trăng lại lên, Hào thấy trăng bay bay trên trời. Các bạn trong quê ùa ra kéo Hào đến xếp cỗ rằm. Kia là cún bông trắng xóa làm bằng tép bưởi đang hé miệng cười với Hào. Kia là Bura-ti-nô cái đầu bằng quả hồng này, cái thân bằng cam này, chân dài ngững ngoảng bằng hai thân mía dóc bé xíu. Ô kia nữa là tháp mía cao chót vót, bông cúc làm nụ, bông ngô là hoa, nở xòe trên đỉnh. Hào thấy mình vui quá, thấy trăng đẹp quá và các bạn đông quá. Chợt Hào ngó quanh, nhìn lên nhìn xuống không thấy bánh nướng, bánh rán đâu. Trung thu ở thành phố chỉ toàn bánh nướng, bánh dẻo thôi, nho nữa cũng không thấy đâu. Hào nhớ trung thu năm ngoái còn đang ngắm trăng ở ti vi, ăn những quả nho đen thẫm, ngọt lịm. Trung thu thì phải có bánh nướng chứ. Nhưng bao ngạc nhiên, bao nghĩ ngợi chợt bay hết đi, cô bạn hàng xóm tóc kẹp hai bên kéo Hào chạy ào quanh mâm cỗ. “Tùng dinh dinh, tùng dinh dinh...”, Hào thấy ai cũng cười toe toét, cả anh Hà, chị Hải của Hào ghét giận nhau mà cũng nắm tay ca hát. Trăng lên, mâm cỗ bùng sáng lên và đẹp hơn bao giờ hết. Trăng còn dính đầu ngọn trẻ lơ lửng giờ đã bay cao, điều theo gió lượn theo trăng du dương tiếng sáo, lũy tre làng xoa xác trong tiếng vui cười, hương cốm thoang thoang đâu đây với gió mát ùa vào mặt Hào vừa thơm vừa mát. Ở quê không có đèn thờ, đèn bướm, chỉ có đèn sao và đèn cá thoi, cái gì với Hào cũng mới cũng lạ. Những chiếc đèn đưa lên đưa xuống, chao chao liệng liệng như bay làm Hào thấy thích. Hào cũng đánh trống bùng bùng cùng đám trẻ con và tự nhiên Hào cũng hát vang theo tiếng hát bạn bè. Bỗng “Thùng! Thùng! Thùng! Thùng!...” cả sân reo lên trong tiếng múa sư tử. Rồi Hào thấy cái chị buồn cười mẹ gọi là ông Địa quạt lung tung, thấy được sáng chập chờn lên xuống, thấy cả đầu sư tử to, đuôi rất dài hai người cầm mới hết múa lượn quanh mâm cỗ. Trống vẫn giục giòn giã, đuốc vẫn sáng phùng lên khi cái đầu sư tử thổi phù ra lửa. Tất cả đều vỗ tay rào rào và nhảy lên thích thú. Sư tử lại đi xa, trăng không còn như quả bưởi mà tròn hết cái mâm cỗ bán hàng của Hào. Hào nhìn thấy chú Cuội, thấy chú đang ngồi dưới gốc cây đa và vẫy tay như bảo Hào cùng mọi người phá cỗ. Chú Cuội hôm nay cũng cười vui chứ không ỉu xìu như mọi ngày nữa. Tất cả

cùng ca vang gọi chú Cuội về phá cỗ. Đèn sao được tắt đi để nhìn ông trăng rọi. Chưa trung thu nào Hảo vui như đêm nay. Hảo thấy trời rộng trăng tròn, thấy bao la mênh mông kì diệu, thấy mùi dòng dòng sữa ngọt ngào, thấy bạn bè vui chơi đoàn kết.

Trung thu ơi! Sao Hảo yêu đến thế! Dòng quê ơi! Sao Hảo thương đến thế! Bạn bè ơi! Sao yêu! Yêu lắm! Hảo cắn một cái tai con cún bông mà trắng trong tép bưởi. Hảo thấy cái Hoa em mình đang giật chiếc mũi Bu-ra-ti-nô của bạn chun chun mũi cười. Nó cũng quên thành phố rồi!

(Trịnh Hoài Thu)